

Svoboda ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНЧ у Вашингтоні:
(201) 347-UNAW, (201) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda," 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302
Tel (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Передплата на рік \$40.00, на півроку \$22.00, за 3 місяці \$12.00.
Для членів УНЧ\$30.00, \$15.00 року. За кожну зміну адреси \$1.00.
Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті, дописи підписані авторами, не можуть відповідати
поглядом Редакції. Редакція застерігає своє право в потрібі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Неземовані
матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно
застеріг, документи заберешовую коверту в відповідному
поштовому оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, NJ 07303

Ліквідація залишків „холодної війни“

Відомо, що дуже швидко після закінчення Другої світової війни розпочався період „холодної війни“, що її незначно символізує стала „запіна завіса“, що ділила комуністичний і вільний світи. Холодна війна закінчилася ще за урядування Михайла Горбачова, коли усамостійнилися усі шість сателітних країн і автоматично перестав існувати ворожий Західовий блок Варшавського пакту. Але все ще існувала в Америці заборона вивозу до колишніх країн СРСР, його сателітів та комуністичного Китаю численних виробів промислу, особливо з ділянки телекомунікацій. За обширним комунікатом британського інформаційного Агентства Рейтера з Вашингтону — Америка рішила скасувати ці обмеження свого експорту до всіх колишніх членських країн СРСР з Росією на першому місці і до Китаю, якому Америка за урядування Джорджа Буша признала була статус найбільш упривілегованої країни, щоб впливати на лібералізацію тамтешнього режиму співпрацю, а не репресій.

Американський промислово-торговельний світ вдоволенний таким рішенням Уряду Білла Клінтона, бо переведена ним Урядом радикальна редукція бюджету на оборону країни зі скасуванням якого десятка військових баз і припиненням замовлення Пентагону прерізних промислових виробів — бочолце вдарило по промислі і спричинило поважний зріст безробіття. Скасування отих обмежень для експорту різних удосконалених виробів, зокрема комп'ютерів, частинно може навести ситуацію, щоб баланс американської закондорної торгівлі бочолце дефіцитний. Усе ж — заборону вивозу всіх таких прецизних фабрикацій збережено у відношенні до кількох країн, які займаються міжнародним тероризмом, і відмовляються від міжнародної контролю їхніх змагань до здобуття зброї масового винищення. Такими країнами є Ірак, Іран, Куба і Лівія. В останньому часі Америка погрожує економічними санкціями північній Кореї.

Скасування вищезгаданого торговельної заборони — логічне і розумне. Але надії на більшовицької користі з такого експорту можуть розчарувати, особливо в найближчому часі. Трудність успішної закондорної торгівлі Америки та інших високопроміслових держав дуже проста: всі колишні комуністичні країни в Європі переживають ще так глибоку економічну кризу, вони біді, їхні державні гроші мало або цілком безвартісні. Це стосується особливо України з її „карбованцями“ (купюном). Росія із рублем, що його вартість щодня змінюється, чи польський „зілотий“, що його треба мати буквально мільйонами, щоб купити щось путнє. У Чехії, де найбільший порядок, американський товар має і матиме найбільшого суперника у продуктах сусідньої Німеччини.

Підхід Америки і всієї „великої сімки“ до країн європейського Сходу дуже дивний: вони всі вбачають у ньому потенційний терен збиту їхніх промислових продуктів, але нічого конкретного не роблять, щоб обгладити тим країнам їхню економічну скрутку, яка постала і все ще існує як наслідок похварт 70-літнього комуністичного режиму і його марксистської економіки. Після Другої світової війни Америка рятувала поруйновану Німеччину „Планом Маршалла“. „Німецьке чудо“ довело до такого розвитку німецького промислу й торгівлі, що вона стала однією з великої „північної сімки“.

Правда, якщо в Україні існують правопорядок, якби там існувала пошана для закону і якби персональний егоїзм і погоню за „наживою“ вступили державницький розум — можна було б уже власними силами зібрати фондичент під власну валюту, гривню, але воно зводиться до бунного „либів“.

Договір, який був підписаний між ЗСА, Канадою та Мексикою відносно вільної торгівлі (НАФТА), вже працює від 1-го січня 1994 року. Адміністрація Клінтона тепер роздумує над тим, щоб поширити цей договір на західно-американські країни, щоб збільшити торгівлю з новою вільною торгівлю, з початком наступного століття. Цей проект остаточно вклався в 750 мільйонів населення. Цю справу також розглядають Канада і Мексика.

Цей план задовольняє бажання держав Південної Америки, як також покращує їх можливість американським експортом в ці країни, ринки яких швидко зростають. Такий план може запропонувати президент Клінтон на конференції 34-ох провідників західної півкулі, яка має відбуватися на весні ч. Р. Хоча подорожні не виробили, головним чином ЗСА з дати цих держав дозволити членство цієї торговельної зони.

Деякі країни вже з'єднують і творять мали торговельні зони, три до чотирьох країн. Вашингтон вважає, що з'єднання цих малих зон у одну велику з відповідальністю ЗСА. Процес створення такої зони може статися ризиком шляхами. Прийняття по одній державі наразі, може бути однією з них. Це, про що мова буде пізніше, було б перше, що зробило найбільше поступу в ринкових реформах. Кілька років пізніше стали б членами

Кієвська газета „Правда Слово“ висловила стурбованість авторитетного російського посла, депутата Державної думи Івана Іванова, в якій є ось такі знамениті слова: „Ми, росіяни, повинні зрозуміти українців“.

Правда, хочеться висловити ще за неї? Що таке? Чим же не сниться це нам? Якби український купон враз зрівнявся в ціні з американським долларом, то і ми не так менше вразило б. Трапляються ж несподіванки на блонді „віт“! Не хвилюйтеся, це я пожурав. Нема жінки Івана Іванова, а є український поет Іван Драч, який виступив зі статтю „Україна: Росія: перспективи взаємин“ у московській „Звєзді“.

Тобі, читачу, звичайно, не дивує це мас, „звичайно“! Адже ж так і має бути, що шире бажання зрозуміти іншого завжди іде від нас, українців. Бо ми такі є — неездати когось образити, ми боїмося навіть поладати, що можемо когось на погуги заплутати, чи готові відгодувати й останні діти, якби тільки докопала панували млі б і благодать. Та

Анатолій Гороховський

СУМНА ІСТОРІЯ

Мій співбесіда не сподівався почути таку відповідь. Яго він вдарило струмом високої напруги. Він схилився з криком і, ткнувши в мене вказівним пальцем, вигукнув:

— Знаєте, що я вам скажу: ви не серйозна людина, ще не встигли обдумати поставлене перед вами питання, як відрізати дасте запалювальну свічку. В історії України, як і в історії російської імперії, не поглядайте в являть, де бух в колокола. Чи неправда, сказано ніби про вас?

— Пробачте, але погодитися з вами не можу. Чому?

— Тому, що з такими пропозиціями до нас вже неодноразово зверталися й ми мали можливість їх всебічно вивчити. Ось один з аргументів, який підтверджує наше становище в цьому питанні. На львівській магістралі працює 130 000 залізничників, з них понад 110 000 українців, які цілком слухно вважають своєю рідною мовою українську. Тому переводити газету на російську мову не вважається необхідною, а якщо так рішення має прийняти ЦК, то наші читачі оцінять його, як наслідок над їх волею.

— Ба, знайома пісня, її співзвучно всі українські буржуазні націоналісти, — вигукнув інструктор. — З усього видно, що ви в одній уривку з ними. Швидко, навіть цікаво бачити перед очима редактора газети, який не підписується під своїм іменем.

Найдовше відказує тільки націоналізм, не розбираючись що до чого, — обурився я. — Ось саме тут доречне те російське прислів'я, як яке ви поспішали.

То була крапа та краплина, яка переповнила келих. Інструктор, не приховуючи своєї неадаптивності до мене, схопив телефон і набрав номер свого шефа:

— Тут у мене редактор „Львівської Залізничника“, як жаль, розмови з ним закінчилися безрезультатно. Що далі викладати робити? Зрозуміло, відразу направило його

Олександр Серафим

ЗАХІДНЯ ПІВКУЛЯ СТАНЕ ВІЛЬНИМ РИНКОМ

Інші держави, між якими передовою з Колумбів, а останньою у цій групі є Бразилія. Інші стали б 10 років пізніше.

Другий підхід, м'ягкий бути через творення груп країн вільної торгівлі і їх прийняття. Наприклад, Аргентина, Бразилія, Уругвай і Парагвай. Ще, інший спосіб м'ягкий бути прийняттям усіх країн наразі. Цей підхід, гальмував би неперіодично найбільше поступові країни.

Вважають, що Чиле буде наступною країною, яка стане членом НАФТА, прав заповідно, при кінці 1995 року. Договір з Чиле в цій справі підписався авторитетно. Канадський міністер торгівлі вважає, що Чиле є очевидним кандидатом у членство НАФТА.

У 1993 році, Чиле експортувало майже 9.5 блн. дол. і імпортувало 10.63 блн. дол. товарів. Експорт була найбільшим ринком для його експорту, але 26 блн. Дол. До Азії експортовано 24 блн., а до Південної і Північної Америки по 22 відсотки. Минувшого року, найбільше (14 відсотків) зроста торгівля з Північною Америкою. Цей ризик спричинило економічне відношення з ЗСА. Головніми товарами експорту є мідь і сільсько-господарські

Петро Часто

ПРОБЛЕМИ ТОЛЕРАНТНОСТІ НЕ ІСНУЄ

ка наша національна психіка природа, і ми пишаємося нею чи відстаємося, вона є нашим дивом, який. Можна сказати, десь-ся по міжнародній феномен. Після того, скільки погратарська Росія вдала від побогданості України — це у церкву і світову науку (згадаймо хоча б, що найбільший російський вчений — Михайло Ломоносов вчився в Києво-Могилянській Академії, що науковим дорядником Петра І був український Теофан Прокопович, а закарпатський українці Михайло Будяцький та Василь Кухольний давали лекції з права Миколи І та його братові, і після того, що вони, в відказу, дали Україні — зруйнування Січ, заповняли кріпацтво, відтак нахилили зашморго більшовизму, споганила селянство колгоспів, вигубила мільйони українських хліборобів голодом, для найкращих людей заснувала Г'УЛаги, вивчила російську і родинну мораль, привчила пуги горілку як воду і писати на річному брата донос, а ці

„дари“ довершили Чорнобиль — після цього все го наші духовні й інтелектуальні провідники закрили на нас „розумити росіян“.

А що ж нам залишається? — відповідь мені опонент. Мовляв, географію не змінимо, Україна приречена на суєтність з Росією, жити у призи — приємиш — і правити, не їж у ворожачі. А полудне, бажання і здатність зрозуміти, здатність простити — це ознака не слабкості, а духовної зрілості й сили. Цим українці заздують, що є старим, змудреном у довших і тиснелюбівх народ.

Дуже гарні тези. Тільки за останні роки так багато написано — від белетристики до поважних наукових праць — про давність нашого народу, про нашу „трипільську“ генезу, про безпосередню нашу причетність до сумеріської культури, до індійських арій, до „білих чоловіків, які в правді „нашого“ Одіна, і до напису на монеті античного царя Енея, що стає аж

до нас. Широкий аксравно-червоний килим від кабінету Леоніда Кравчука. По дорозі до нього я намагався уявити як виглядає, а головне чим закінчиться зустріч з ним? Мені видавалося, що нікі аргументи, якими вони не були б переконалими, не можуть протистояти кувоси на русифікацію, взятую у ті роки на Україні. А в тім, чого на нас не бавує...

На відміну від інструктора, який всім своїм еством демонстрував неповагу до мене, Леонід Кравчук зустріч прийнято, навіть руку подав. Я сів зупинившись на крисі і відчув ніби заснігався вогнем сподівання.

— Мені сказали, що ви не погоджуєтесь з нашою пропозицією, — почав Л. Кравчук. — Вважаю, що це добре коли у людини є своя думка і вона може її відстоювати. Просив би вас висловити її, говорити відверто, обічно: якщо перекомає, то стану вашим союзником. Домовились?

Відверто кажучи, я не був готовий до такого повороту справи і спочатку навіть трохи розгубився, одержав незабарово подала нерішучість і вважав, що найбільше

половинно мільйона. Чиле має біля 14 мільйонів населення. Офіційна мінимальна платня є 100 дол. на місяць, але багато робітників заробляє менше і не отримує медичної та інших пільг.

Другою державною програмою є помагаючи творити м'ягкий підхід і тим самим давати роботу населенню. Третьою програмою уряду є піднести життєвий рівень убогих, даючи допомогу тим, що їй дійсно потребують. Державні видатки на освіту і медичну освіту значно збільшилися останніми роками. Не всі державні програми є однаково ефективними. Одні є серйозні спроби держави допомогти вбогим покращити їхнє життя.

Головним конкурентом Чиле з Колумбів з населенням 13 мільйонів, якої імпорт минулого року вносили 13 блн. дол. Більшість імпорту становили американські продукти. Економічний рік Колумбів минулого року був 5 блн.

Колумбів піднісала догори стосовно вільної торгівлі своїми сусідами і планує підписати з іншими країнами Південної і Центральної Америки і останню стати членом НАФТА.

За даними Всесвітнього банку, 70 відсотків усіх інвестицій ЗСА пої підкорданню, цього десятиліття, в США, Південній Америці і на Карибському острові на західній півкулі.

страшно. Може ми такі старі, що вже атимомися й жити? Погорбилися наші діди від часу? І саме тому ми, замість молоді, одчайдушно воли до життя, сирому до союзом, а й мовляючи один одного до осподення і всезрозуміння?

Ось типовий приклад: „Ключовою для націоналізму є формула, що записана в пункті 8 Деклару. „Ненависті і безоглядного боротьбою приймається ворогів Твоїх нації“. Це формула любови до свого чужого неадаптивності до чужого... Концепція сучасного цивілізованого патріотизму має виходити з моделі „сприяння бажанню“, тобто з формули: „Любов до свого через толерантність до чужого“. Слова ці належать Мисровіслав Маринковичу, колишньому дисиденту, який перекладає му демократично-гуманістичні. Однак читачи цієї виступи, годі побачити враження, що його розуміння гуманізму єсь неадаптивності до чужого. Слова ці належать Мисровіслав Маринковичу, колишньому дисиденту, який перекладає му демократично-гуманістичні. Однак читачи цієї виступи, годі побачити враження, що його розуміння гуманізму єсь неадаптивності до чужого.

Дуже гарні тези. Тільки за останні роки так багато написано — від белетристики до поважних наукових праць — про давність нашого народу, про нашу „трипільську“ генезу, про безпосередню нашу причетність до сумеріської культури, до індійських арій, до „білих чоловіків, які в правді „нашого“ Одіна, і до напису на монеті античного царя Енея, що стає аж

до нас. Широкий аксравно-червоний килим від кабінету Леоніда Кравчука. По дорозі до нього я намагався уявити як виглядає, а головне чим закінчиться зустріч з ним? Мені видавалося, що нікі аргументи, якими вони не були б переконалими, не можуть протистояти кувоси на русифікацію, взятую у ті роки на Україні. А в тім, чого на нас не бавує...

На відміну від інструктора, який всім своїм еством демонстрував неповагу до мене, Леонід Кравчук зустріч прийнято, навіть руку подав. Я сів зупинившись на крисі і відчув ніби заснігався вогнем сподівання.

— Мені сказали, що ви не погоджуєтесь з нашою пропозицією, — почав Л. Кравчук. — Вважаю, що це добре коли у людини є своя думка і вона може її відстоювати. Просив би вас висловити її, говорити відверто, обічно: якщо перекомає, то стану вашим союзником. Домовились?

Відверто кажучи, я не був готовий до такого повороту справи і спочатку навіть трохи розгубився, одержав незабарово подала нерішучість і вважав, що найбільше

Колі я скінчив, то перш за все поцікавився: — Скажіть, будь ласка, який раз таргів газети? — 42 000, тобто кожні третій працівник магістралі є передплатами „Львівської Залізничника“. Це найбільший тираж серед транспортних видань країн. — Виходить, що ми правильно зробили, коли підтримали колишнього громадського залізничник про нагородження газети грамотою Президії Верховної Ради України. — Скажіть мені не зраджує, то і нас не забули відзначити?

НА МІСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Леонід Гребенський

Твір Шнітке у виконанні О. Слободяника

У 1979 році Альфред Шнітке, польський російсько-німецький композитор, написав Концерт для фортепіано з оркестром. Призначав він для піаністів Валерія Крайнева, професора Московської консерваторії, що потребував до нового твору для своїх виступів.

Під той час Шнітке перебував у зеніті свого творчого розгону. Його, добре тренованого й досвідченого автора музики до фільмів і драматичних вистав, який жив тоді у Москві (тепер в Гамбурзі, Німеччина), оточувала слава дисидента в музиці, одного з тих, хто не залишився проти тоталітарного диктатури й ідеологічного репресивного супроти мистецтва. А вже кілька роками раніше він і справді зазнав brutальної, образливої нагики з боку режиму: передав стаття партійної офіційної „Правди“, яка була присвячена Шнітке, а також його кулія „антипартизанської“ паризької постановки опери Чайковського „Пікова дама“ (пізніше один з найкращих театральних діячів 60—70-х років у Москві, Юрій Любимов, назвала Шнітке „любовом“, що докладала рук до серії запланизованих режисерських реалізацій зміни та далішій музиці Чайковського, нікому невідомо „композиторської“). І день публікації отієї грубої вихватки, що м'яг була для киянина чи львів'янина коштовною працею й заробітку на життя, що значиміше, а то й приносила бажану гіршу незалежності для мистецтва Москви Шнітке став початком його раптової й широкішої популярності серед інтелектуальної суспільності столиці й далеко поза її межами, аж до музичних кіл західної Європи. Композиторів телефонували режисери театрів і кіно, а також напасті музику до вистав чи фільмів. Провідні диригенти й інструменталист навіяли режисеру й заледіліть замовлення Шнітке нової твору. А за „залізною завісою“, в „соціалістичній“ країнах, його музику виконували виступи виступи, а оперні сими заборони і утискам, му демократично-гуманістичні. Однак читачи цієї виступи, годі побачити враження, що його розуміння гуманізму єсь неадаптивності до чужого.

Отож, композитор був неадаптивний зрозуміти словини полями слави й популярності, і його праця поспулавала уперед напроцуд стрікну. Не встигав був він написати і цей Концерт Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

Подаємо до відомо читачів, що найбільшій ділянці Концерту Шнітке знову музичний світ, що уособлює непримирнені конфлікти, які розділяють на шматки сучасний світ, а з ним і людську душу. Чуюмо, бо в музиці Концерту аліозі не лише до підсвідомості кожного життя, але й усієї західної цивілізації з її історичними дисонансами і емоціями не оптимістичними про щикими на майбутнє. Можна сказати, що всі твори Шнітке є трагічні теми іншою мірою, і Концерт для фортепіано з оркестром не становить винятку серед них.

